

[Jes Lunde]

det samme, at det ikke er af taktiske grunde, at SF ikke er med i forliget. Vi har deltaget i forhandlingerne med henblik på at indgå et forlig og få en god finanslov ud af det, men når vi ikke er med, er det alene af indholdsmæssige grunde. Det skyldes, at det forlig, der er blevet indgået, ikke er godt nok, ikke gør nok for at nedbringe arbejdsløsheden og ikke er rensset nok for sociale urimeligheder; hr. Lykketoft var selv inde på dem. Det drejer sig om, at forliget lægger et loft over lønnen i ATB, ikke er godt nok på miljøområdet, at der ikke er taget fat på forsvarsbesparelser osv.

Der var en ting i hr. Lykketofts indlæg, som jeg ikke rigtig forstod, så det vil jeg spørge om. Hr. Lykketoft sagde, at hvis der kom udgiftskrævende forslag i 1992, hvor Socialdemokratiet blev i tvivl – jeg tror, det var formuleringen – ville man selvfølgelig snakke med regeringen. Hvordan skal det nu forstås? Jeg ved godt, at der i forhandlingerne har været diskussion om en musefældeklause, og at der har været lidt forskellige fortolkninger af det bagefter fra regeringens side og fra Socialdemokratiets side. Derfor vil jeg gerne have hr. Lykketoft til at uddybe: Er Socialdemokratiet bundet af regeringens accept af alle udgiftskrævende forslag i 1992, eller er Socialdemokratiet det ikke? Når Socialdemokratiet bliver i tvivl, hvad er det så, man bliver i tvivl om? Om at man træder regeringen for nær? Skal Socialdemokratiet have det godkendt, før partiet kan foretage sig noget i denne sag i 1992? Det vil jeg gerne have en uddybning af.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Det er faktisk et spørgsmål til det sidste indlæg. Hr. Jes Lunde talte om, at man ikke havde fjernet alle sociale nedskæringer. Der synes jeg nok, at man må stille det spørgsmål: Hvad er i grunden asocialt? Her var altså nogle, der var meget højt lønnet, og vi har oven i købet eksempler på, at der var nogle, der kom i beskæftigelse og fik en 20.000 kr. om måneden, og det lægges der altså nu et loft over. Er det asocialt at lægge et loft over i den situation, så der er nogle, der ikke vil få så meget mere end nogle andre? Hvis det er asocialt, når man begrænser noget hos nogle rimelig højt lønnede, er det vel næsten altid asocialt, at man ikke lader en given lønudvikling fortsætte. Jeg synes nok, at

det er nogle interessante overvejelser, vi må gøre os om, hvad der i grunden er reelt socialt og asocialt.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg har sagt det før, og jeg vil gerne gentage det her, at jeg mener, at det er en god leveregel for et politisk parti, at hvis det er i tvivl om taktikken, skal det gøre, hvad det synes er rigtigt. Jeg synes, at SF skulle overveje den leveregel også næste gang.

Vi har gjort det, vi syntes var rigtigt i finanslovforhandlingerne, nemlig at gå ind og påvirke tingene så langt, som der overhovedet var flertalskombinationer at finde for det, vi ønskede, nemlig at fjerne en række ubehagelige, usympatiske forslag til sociale og arbejdsmarkeds-mæssige forringelser, styrke beskæftigelsen og nedbringe underskuddet.

Vi har ikke forestillet os, at vi kunne bestemme indholdet i finansloven, men vi har forestillet os, at vi kunne få en betydelig indflydelse på den; det fik vi, og det er vi tilfreds med. Der er ikke nogen forringelser af børnetilskud, arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge og kontanthjælp, der er ikke noget med betaling ved sygetransport, og der er ingen generelle forringelser af boligtilskuddene. Det synes vi er et godt resultat, men især synes vi, at det er et godt resultat, at man har fået positive virkninger på beskæftigelsen især ved at fremrykke en række anlægsinvesteringer, ikke nok – og det var hr. Jes Lundes pointe – men væsentlige forbedringer, som vi kan bygge videre på.

Der er ikke nogen musefældeklause i aftalen. Jeg mener ikke, at Socialdemokratiet med denne aftale og den forståelse, der er af dens fortolkning, har påtaget sig bindinger, der ikke i forvejen eksisterede som følge af flertalsforholdene i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Det var ikke noget særlig klart svar:

Socialdemokratiet har ikke påtaget sig nogen bindinger, som ikke eksisterede i kraft af flertalsforholdene! Betyder det, at det er ligegyldigt for Socialdemokratiet, om det må tage initiativer? Sådant må det åbenbart være. Hvis Socialdemokratiet på forhånd kan konstatere,